

Podstawy kryptografii

Andrzej M. Borzyszkowski

Instytut Informatyki
Uniwersytet Gdański

sem. letni 2019/2020

inf.ug.edu.pl/~amb

Wykład 1

Złożoność
Założenia kryptografii
Kryptografia klasyczna vs. współczesna
Kryptografia klucza asymetrycznego
Kryptografia klasyczna

Wykład 1

Złożoność
Założenia kryptografii
Kryptografia klasyczna vs. współczesna
Kryptografia klucza asymetrycznego
Kryptografia klasyczna

Kryptografia klasyczna

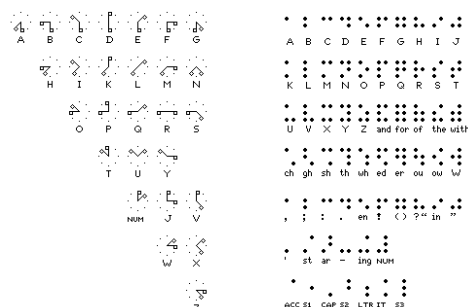
Wykład 1

Złożoność
Założenia kryptografii
Kryptografia klasyczna vs. współczesna
Kryptografia klucza asymetrycznego
Kryptografia klasyczna

Kodowanie vs. szyfrowanie

- kodowanie: zamiana alfabetu na inny
 - alfabet Braille'a
 - kod ASCII
 - alfabet Morse'a
- kodowanie to nie szyfrowanie

źródło: is.ed/lxNX4A

Działy

- kryptografia: nauka/sztuka szyfrowania (i odszyfrowywania)
- kryptoanaliza: nauka/sztuka łamania szyfrów
- kryptologia: suma powyższych plus całościowe spojrzenie (właściwa nazwa przedmiotu)
jednak powszechne użycie: kryptografia

kodowanie też ma znaczenie

np. kody poprawiające błędy (*error correction codes*)

w dobrym szyfrze zmiana jednego bitu zaszyfrowanej wiadomości może uniemożliwić odszyfrowanie

Wykład 1

Złożoność
Założenia kryptografii
Kryptografia klasyczna vs. współczesna
Kryptografia klucza asymetrycznego
Kryptografia klasyczna

Cztery główne pojęcia

- informacja
dane, możliwość kopiowania, kradzież??
tekst jawny – wiadomość
tekst zaszyfrowany – kryptogram
- uczestnik (entity)
człowiek, komputer, urządzenie, ...
Alicja, Bolek, Celina, Tadeusz, Pelagia, Wiktor, ...
(*Alice, Bob, Cindy, Trent, Peggy, Victor*)
- przeciwnik, Ewa, Mariola, ... (*Eve, Mallory*)
- klucz
znany nie wszystkim, łatwo zaszyfrować/odszyfrować z kluczem, trudno bez klucza
uwaga: inne znaczenie niż w teorii baz danych

Złożoność

- $MMMCDLXXVII * MDCCCXLIV$
było trudne dla Rzymian
ale nie dziś: $3477 * 1844 = 6411588$
- złożoność asymptotyczna, zależy od wielkości zadania, parametr $n \rightarrow \infty$
 - liniowa: n , żadna złożoność
 - wielomianowa, np.: n^2, n^3, n^{100}
 - wykładnicza, np.: $2^n, n!, n^n$
 - podwykładnicza, np.: $e^{\sqrt{n}}, e^{C \cdot \sqrt[3]{n \cdot \ln 2 \cdot \ln(n \cdot \ln 2)}}$
- stała też się liczy, np. $n = 1024$ bity i tylko ta wielkość nas interesuje

np. n^3 vs. $e^{2 \cdot \sqrt{n}}$

n	n^3	$2 \cdot \sqrt{n}$	$\exp(2 \cdot \sqrt{n})$
2	8	3	17
4	64	4	55
8	512	6	286
16	4096	8	2981
32	32768	11	81937
64	262144	16	8886111
128	2097152	23	6713706353
256	16777216	32	78962960182681
512	134217728	45	4.507385299E+0019
1024	1073741824	64	6.235149081E+0027
2048	8589934592	91	2.031652223E+0039
4096	68719476736	128	3.887708406E+0055
8192	549755813888	181	4.127610756E+0078
16384	4398046511104	256	1.511427665E+0111
32768	35184372088832	362	1.703717056E+0157

Założenia kryptografii

- przestrzeń tekstów jawnych M , kluczy K , kryptogramów C
 - algorytm generowania klucza $G : \rightarrow K$
 - algorytm szyfrowania $E : K \times M \rightarrow C$ (czy deterministyczny ?)
 - algorytm odszyfrowywania $D : K \times C \rightarrow M$
- zasada Kerckhoffs (1883):
przeciwnik zna szyfr (tzn. protokół/algorytmy)
przeciwnik ma duże zasoby obliczeniowe i duże umiejętności
przeciwnik NIE ZNA klucza
- dlaczego?
łatwiej utrzymać w tajemnicy klucz niż algorytm
nie da się opracować wielu (tajnych) algorytmów
- JEDYNY BEZPIECZNY szyfr: jednorazowy
w zasadzie nie ma dowodów, że inne szyfry są bezpieczne

Scenariusze ataków

- przeciwnik ma tylko tekst zaszyfrowany
- przeciwnik ma przykłady tekstów jawnych plus ich zaszyfrowane wersje
- przeciwnik może zaszyfrować żadaną wiadomość lub odszyfrować żądany tekst
- ataki pasywne vs. aktywne
- ilość: duża liczba tekstów lub par tekstów vs. pojedynczy tekst zaszyfrowany
- atak brutalny: przeszukiwanie całej przestrzeni kluczy K
 - aby zadziałał musi być metoda rozpoznania znalezienia klucza
 - przestrzeń kluczy musi być duża, np. $> 2^{60}$ elementów

Kryptografia klasyczna vs. współczesna

- tekst jawny \rightarrow tekst zaszyfrowany \rightarrow tekst jawny
 $M \rightarrow E_K M \rightarrow D_K E_K M$ (zawsze przekształcenie z kluczem)
- klasyczna kryptografia (do lat '70): ten sam klucz
 - obie strony muszą wymienić klucz wspólny klucz
 - jak to zrobić?
- współczesna kryptografia: para kluczy (kryptografia asymetryczna, PKC),
 - idea: Diffie, Hellman (1976)
 - implementacja: RSA (Rivest, Shamir, Adleman) (1977)
 - wada: słaba wydajność
 - zaleta: nie trzeba przedtem przekazywać klucza

Cele kryptografii

- poufność (tajność)
 - tylko uprawnieni uczestnicy mają dostęp do informacji, szyfrowanie, klucz
- integralność danych
 - dane są niezmienione (wykrycie zmiany, również/głównie celowej)
- uwierzytelnianie
 - w czasie rzeczywistym: identyfikacja uczestnika
 - odłożone w czasie: identyfikacja źródła dokumentu
- niezaprzeczalność
 - podpis: nie można się wyprzeć
 - niemożliwa w kryptografii klucza symetrycznego

Kryptografia klucza asymetrycznego

- przykład zastosowania
 - 1 Alicja prosi Bolka o przekazanie klucza publicznego, albo odczytuje z ogłoszenia, albo od wspólnego znajomego
 - 2 szyfruje wiadomość kluczem publicznym Bolka
 - 3 przekazuje wiadomość $E_B M$
 - 4 Bolek odszyfrowuje wiadomość swoim kluczem prywatnym $D_B E_B M = M$
- NIKT nie przesyła tajnego klucza
- problem: czy to naprawdę Bolek przekazał klucz publiczny?!

Kryptografia klasyczna

- szyfr Cezara
 - przesunięcie liter np. o 3 t.j. $y = x + 3 \pmod{26}$,
 $x = 0, 1, \dots, 25$
 - kryptoanaliza: wypróbowanie 25 przesunięć
 - jedna litera pary tekst jawny+zaszyfrowany wystarczy!
- szyfr afiniczny: $y = ax + b \pmod{26}$
 - odszyfrowywanie: $x = (y - b)/a \pmod{26}$
 - musi być określone dzielenie $1/a = a' \pmod{26}$ t.ż. $a \cdot a' = 1 \pmod{26}$ istnieje w.t.w. gdy $NWD(a, 26) = 1$
 - dla klucza (13, 4) „input” i „alter” szyfrują się do „ERRER”
 - kryptoanaliza: przestrzeń kluczy ma 312 elementów
 - dwie litery tekstu jawnego+zaszyfrowanego często wystarczą, kilka par prawie na pewno